

**NAU NOM VE U MEDICINSKG FAKULTETA
UNIVERZITETA U BEOGRDU**

Na sednici Nau nog ve a Medicinskog fakulteta, Univerziteta u Beogradu, održanoj dana 13.06.2016. godine, broj 5940/5, imenovana je komisija za ocenu završene doktorske disertacije pod naslovom:

„Indeks malignosti u diferencijalnoj dijagnozi ovarijalnih neoplazmi kod žena u premenopauzi i postmenopauzi“

kandidata dr Aleksandra Risti a, zaposlenogu Ginekološko akušerskoj klinici „Narodni front“ u Beogradu. Mentor je Prof. dr Dejan Filimonovi , redovni profesor, Medicinskog fakultet Univerziteta u Beogradu.

Komisija za ocenu završene doktorske disertacije imenovana je u sastavu:

1. Prof. Dr Milan Šuki , redovni profesor ginekologije i akušerstva, Medicinski fakultet Univerziteta u Beogradu,
2. Prof. Dr Mladenko Vasiljevi , redovni profesor ginekologije i akušerstva, Medicinski fakultet Univerziteta u Beogradu,
3. Prof. Dr Slobodan Runi , profesor ginekologije i akušerstva u penziji.

Na osnovu analize priložene doktorske disertacije, komisija za ocenu završene doktorske disertacije jednoglasno podnosi Nau nom ve u Medicinskog fakulteta slede i

IZVEŠTAJ

A) Prikaz sadržaja doktorke disertacije

Doktorska disertacija dr Aleksandra Risti a napisana je na ukupno 70 strana i podeljena je na slede a poglavlja: uvod, ciljevi rada, materijal i metode, rezultati, diskusija, zaklju ci i literatura. U disertaciji se nalazi ukupno 11 tabela,i 14 slika. Doktorska disertacija sadrži sažetak na srpskom i engleskom jeziku, biografiju kandidata, podatke o komisiji i spisak skra enica koriš enih u tekstu.

U uvoduje ukazano na zna aj izu avanja ranog otkrivanja karcinoma jajnika, koji predstavlja vode i uzrok smrtnosti u grupi ginekoloških maligniteta. Navedena je detaljna klasifikacija stadijuma razvoja karcinoma jajnika, epidemiologija, etiopatogeneza i faktori koji mogu uticati na pove anje ili smanjenje rizika od nastanka karcinoma jajnika. Ve ina tumora jajnika kod pacijentkinja su benignog tipa,zbog e a je od izuzetnog zna aja rano dijagnostikovanje ovarijalnih neoplazmi, kako bi se optimizovali na in le enja, smanjili troškovi a pacijentkinje

sa malignim promenama uputile u odgovarajuće ginekološko onkološke centre. Na adekvatan način je u potpunosti opisana preoperativna primena predikcionalih testova, indeksa malignosti (RMI) i algoritma ROMA u diferencijalnoj dijagnozi benignih od malignih tumora jajnika kod pacijentkinja. Tako je prikazan detaljan osvrt na dosadašnja saznanja vezana za validnost RMI i ROMA, kao i pojedinačnih komponenti predikcionalih testova, poput ultrazvučne sonografije i tumor markera karbohidratnog antiga 125 (CA 125) i humanog epididimisnog sekretornog proteina 4 (HE4) u diferencijalnoj diagnostici adneksalnih masa.

Ciljevi rada su precizno definisani i odnose se na izučavanje validnosti RMI i ROMA u diferencijalnoj dijagnozi benignih od malignih tumora jajnika kod pacijentkinja u premenopauzi i postmenopauzi. Tako je kao cilj rada navedeno je ispitivanje validnosti pojedinačnih komponenti predikcionalih testova u zavisnosti od menopauzalnog statusa pacijentkinja.

U poglavlju **materijal i metode** je navedeno da se radi studiji preseka koja je sprovedena u Ginekološko akušerskoj klinici „Narodni front“. Detaljno su opisani kriterijumi za uključenje u studiju, kao i kriterijumi za isključenje iz studije. U studiju su uključene pacijentkinje koje su bile podvržnute operativnom lečenju (laparotomija, laparoskopija) tumora adneksalnih masa. Svim pacijentkinjama je uračuna detaljna anamneza (godine starosti, trajanje menopauze, paritet, simptomatologija, korištenje oralnih kontraceptiva ili hormonske supstitucije). Pacijentkinje kod kojih je prošlo 12 meseci od poslednje menstruacije i žene starije od 50 godina kod kojih je uračuna histerektomija smatrana se da su u menopauzi. Svim pacijentkinjama preoperativno je uračun transvaginalni ultrasonografski pregled na odeljenju ultrazvučne dijagnostike i određene su koncentracije CA 125 i HE 4 u serumu, a potom su izračunate vrednosti RMI i ROMA. U cilju postavljanja konkretnih dijagnoza i određivanja stadijuma bolesti odstranjeni adneksalni tumori su analizirani histopatološki. Ova studija je sprovedena u skladu sa Helsinski komiteta, Medicinskog fakulteta, Univerziteta u Beogradu. Svi pacijenti su dali pisani pristanak pre uključenja u studiju. Na kraju su predstavljene statističke metode (deskriptivna statistika, Kolmogorov-Smirnov test, t-test za dva nezavisna uzorka, jednofaktorska ANOVA, χ^2 test, Man-Vitni test, analiza ROC krivulja) korištenje za obradu dobijenih rezultata.

U poglavlju **rezultati** detaljno su opisani i jasno predstavljeni svi dobijeni rezultati.

Diskusija je napisana jasno i pregledno, uz prikaz podataka drugih istraživanja sa uporednim pregledom dobijenih rezultata doktorske disertacije.

Zaklju ci sažeto prikazuju najvažnije nalaze koji su proistekli iz rezultata rada. Koriš ena **literatura** sadrži spisak od 130 referenci.

B) Kratak opis postignutih rezultata

Na osnovu histopatoloških nalaza dobijenih nakon analize odstranjeni adneksalni tumora, 116 (75,8 %) pacijentkinja je imalo benigne promene, dok je 37 (24,2 %), pacijentkinja imalo maligne promene jajnika. Na osnovu anamnesti kih podataka uo ena je da su pacijentkinje sa benignim promenama bile statisti ki zna ajno mla e i u premenopauzi od pacijentkinje sa malignim promenama jajnika ($p<0,001$). Rezultati dobijeni nakon histopatološke analize uzoraka operisanih pacijentkinja ukazuju da su naj eš i tipovi benignih tumora endometriosa i razli iti tipovi cisti, dok su nej eš i tipovi malignih tumora jajnika cystadenocarcinomas seroznog i mucinoznog tipa, kao i endometrioid adenocarcinomas. Pacijentkinje sa malignim promenama imale su statisti ki zna ajno eš e sve komponente UZ skora, kao i ultrazvu ni skor 3 u pore enju sa pacijentkinjama kod kojih su detektovane benigne promenane. Primenom Man-Vitni test i t-test za dva nezavisna uzorka utvr eno je da su vrednosti RMI i ROMA, kao i koncentracije tumor markera, CA 125 i HE4 u serumu, bile zna ajno ve e kod pacijentkinja sa malignim promenama u pore enju sa pacijentkinjama sa benignim promenama.

Analizom distribucije ispitivanih pacijentkinja dobijen je uvid u broj anu raspodelu po nivou rizika prema razli itim prediktivnim testovima. Pacijentkinje koje su prema izmerenim koncentracijama tumor markera CA 125 i HE4 bile u grupi visokog rizika, zna ajno eš e su imale maligne promene u pore enju sa pacijentkinjama koje su po izmerenim koncentracijama ovih tumor markera pripadale grupi niskog rizika. Pacijentkinje koje su imale vrednost RMI u kategoriji niskog rizika (25) zna ajno eš e su imale benigne promene,dok je kod pacijentkinja koje su imale vrednost RMI u kategoriji srednjeg rizika (25 – 200) tako e je postojala razlika u u estalosti benignih i malignih promena.Pacijentkinje koje su imale vrednost RMI u kategoriji visokog rizika (>200) zna ajno eš e su imale maligne promene. Pacijentkinje koje su prema vrednostima ROMA indeksa bile u grupi visokog rizika zna ajno eš e su imale maligne promene u pore enju sa pacijentkinjama koje su po vrednostima ovog indeksa pripadale grupi niskog rizika.

Na osnovu ROC krivuljara ena je validacija RMI, ROMA i pojedina nih parametara u diferencijalnoj dijagnozi ovarijalnih neoplazmi u ukupnom uzorku i kod premenopauzalnih i postmenopauzalnih pacijentkinja.CA 125 je pokazao dobru prediktivnu vrednost i pravilno klasifikovao 75,5% pacijentkinja u celokupnom uzorku, 73,6% premenopauzalnih i 77,5%

postmenopauzalnih pacijentkinja. HE 4 je pravilno klasifikovao 72,8% pacijentkinja u celokupnom uzorku, 59,6% premenopauzalnih i 85,9% postmenopauzalnih pacijentkinja. RMI je pokazao dobru prediktivnu vrednost i pravilno klasifikovao 85,0% pacijentkinja u celokupnom uzorku, 90,1% premenopauzalnih i 77,4% postmenopauzalnih pacijentkinja. ROMA indeks je pravilno klasifikovao 84,6% pacijentkinja u celokupnom uzorku, 83,3% premenopauzalnih i 86,8% postmenopauzalnih pacijentkinja. Senzitivnost RMI, CA 125, HE4, i ROMA kod premenopauzalnih pacijentkinja je iznosila 73,7/ 66,4/ 63,3/ 71,7, dok je kod postmenopauzalnih pacijentkinja iznosila 77,6/ 62,5/ 66,7/ 78,1. Specifičnost RMI, CA 125, HE4, i ROMA kod postmenopauzalnih pacijentkinja je iznosila 86,5/ 61,0/ 72,3/ 63,0, dok je kod postmenopauzalnih pacijentkinja iznosila 88,9/ 83,3/ 85,0/ 90,9. Korelacija vrednosti RMI i ROMA je statistički znatna (Spirman test) u ukupnom uzorku i kod pre i postmenopauzalnih pacijentkinja, s tim što je kod postmenopauzalnih žena korelacija RMI i ROMA jača u poređenju sa premenopauzalnim pacijentkinjama.

C) Uporedna analiza doktorske disertacije sa rezultatima iz literature

Za optimalan tretman pacijentkinja sa adneksalnim masama najvažnije je diferencijalno dijagnostikovati da li se radi o benignom ili invazivnom tumoru jajnika. Dobro sprovedena preoperativna diferencijalna dijagnoza smanjuje broj nepotrebni i skupih radikalnih operativnih zahvata, a pacijentkinjama sa karcinomom jajnika omogućavaju se bolje šanse za izlečenje i preživljavanje kada su lecene u specijalizovanim ginekološko-onkološkim centrima (du Bois i sar., 2009; Woo i sar., 2012). U cilju bolje diferencijacije benignih od malignih tumora jajnika, napredak je napravljen i razvijanjem prediktivnih testova, kao što su RMI i ROMA. Ova doktorska disertacija zasnovana je na hipotezi da RMI ima bolju prediktivnu vrednost u diferencijalnom dijagnostikovanju benignih od malignih tumora jajnika kod pacijentkinja nego pojedinačni parametri i primena ROMA, kao i da je bolja kod postmenopauzalnih nego premenopauzalnih žena.

Karcinom jajnika se javlja u svim životnim dobima, uključujući i rano detinjstvo i duboku starost, dok incidenca pojave karcinoma jajnika dramatično raste sa godinama života. Incidenca se kreće od 2/100 000 za žene između 20 – 29 godina, do 55/100 000 za žene sa 70 godinama starosti (Ferlay i sar., 2010; Siegel i sar., 2013). Naši rezultati takođe su u saglasnosti sa ovim statistikama, jer je pokazano da su pacijentkinje kod kojih je dijagnostikovano postojanje malignih promena jajnika bile statistički znatno starije u poređenju sa pacijentkinjama sa benignim promenama jajnika. Takođe je pokazano da pacijetkinje koje su imale maligne karcinome, ešte su u postmenopauzi. Najznačajniji i najviše korišćeni

biohemski tumor marker u ranom otkrivanju karcinoma jajnika je CA 125 (Skates i sar., 2011; Dodge i sar., 2012). Preko 83% žena obolelih od epitelnih karcinoma jajnika u momentu dijagnostike oboljenja ima povišene vrednosti CA 125, pri čemu je gornja granica normalnih vrednosti CA 125 u serumu 35 U/ml. Naši rezultati pokazuju da je koncentracija CA 125 u serumu značajno viša kod pacijentkinja sa malignim promenama, u poređenju sa koncentracijama CA 125 izmerenim u serumu pacijentkinja sa benignim adneksalnim masama, što je u skladu sa literaturnim podacima. Drugi važan tumor marker koji pokazuje klinički znak u dijagnostikovanju karcinoma jajnika je HE4 (Hellstrom i sar., 2003; Drapkin i sar., 2005). Naši rezultati ukazuju da je koncentracija HE4 u serumu statistički značajno viša kod pacijentkinja sa malignim promenama, u poređenju sa pacijentkinja sa benignim adneksalnim masama. Rezultati meta analize su pokazali identičnu senzitivnost HE4 i CA 125 od 79% u differencijaciji karcinoma jajnika u odnosu na benigne tumore jajnika, dok je specifičnost HE4 (93%) znatno veća u poređenju sa CA 125 (78%), na što ukazuju i naši rezultati.

U cilju unapredjenja preoperativne procene adneksalnih masa Jakobs i sar. (1990) su kreirali RMI, koji je glavni cilj bio da se žene sa invazivnim karcinomom jajnika upućuju u ginekološko onkološke centre, kako bi im se povećale šanse za preživljavanje. Međutim iako se RMI pokazao kao pouzdan metod u predikciji malignih promena jajnika, lažno pozitivni i lažno negativni rezultati ukazuju na znak ispitivanja validnosti primene RMI. Brojne studije su potvrdile efikasnost RMI u dijagnostikovanju karcinoma jajnika, kao i da je to jednostavan, ekonomičan i pouzdanog skrining test (Andersen i sar., 2003; Enakpene i sar., 2009; van den Akker i sar., 2010; Terzic i sar., 2013; Abdulrahman i sar., 2014; Richards i sar., 2015). U cilju ispitivanja efikasnosti RMI, različite cutoff vrednosti su prethodno testirane i većina autora ukazuju na to da vrednosti RMI od 200 i 250 daju najbolje rezultate u određivanju malignih adneksalnih masa. Kao i uvećana prethodnih studija, rezultati ove doktorske disertacije ukazuju da vrednost RMI iznad 200 je optimalan za preoperativno razlikovanje benignih od malignih tumora. Iako vrednost RMI iznad 200 pokazuje najbolje rezultate, svaki nalaz RMI više od 150, posebno kod pacijentkinja u menopauzi treba razmotriti za dalje dijagnostiku procene. Mur i sar. (Moore i sar., 2009) razvili novi prediktivni test ROMA (engl. Risk Of Malignancy Algorithm) koji uzima u obzir koncentracije CA 125 i HE4 u serumu, zajedno sa menopauzalnim statusom. Pacijentkinje se na osnovu ROMA klasificuju u grupe sa niskim i visokim rizikom za karcinom jajnika sa specifičnošću od 75% i senzitivnošću od 92,3% za postmenopauzalne pacijente, i specifičnost i senzitivnost od 74,8% i 76,5% za premenopauzalne pacijente (Moore i sar., 2009). Rezultati studije Moor i sar. su pokazali da

je ROMA u postmenopauzalnoj grupi pacijentkinja ima senzitivnost 92,3 %, a specifi nost 75,0 %, dok je kod premenopauzalnih pacijentkinja dobijena senzitivnost 76,5%, a specifi nost 74,8%¹⁰⁹, kao i da je mnogo efikasniji u predikciji epitelnog karcinoma jajnika u pore enju sa vrednostima oba tumor markera kada se koriste samostalno (Moore i sar., 2009). Munoz i sar. su odredili vali dijagnosti ki zna aj CA 125, HE4 i ROMA indeksa u diferencijaciji malignih od benignih promena jajnika i pokazali da je ROMA index imao najbolju senzitivnost (93,1%), specifi nost (90,7%). Naši rezultati takođe pokazuju da pacijentkinje koje su prema vrednostima ROMA indeksa bile u grupi visokog rizika znaajno eše su imale maligne promene nego pacijentkinje koje su po vrednostima ovog indeksa pripadale grupi niskog rizika. Iako su brojne publikacije potvrđile korisnost regresionog modela RMI i ROMA, druge studije koje su koristile različite algoritme to nisu pokazale što ukazuje da buduće studije moraju dodatno da ispitaju efikasnost primene ove metode.

D) Objavljeni radovi koji su deo doktorske disertacije

Aleksandar Ristić, Dejan Filimonović, Olivera Đžatić-Smijković, Dejan Dimitrijević, Radomir Anić, Slađana Mihajlović, Daniela Arđalić, Ljubomir Srbinović, Milan Šukić. **Risk of malignancy index in discrimination between benign and malignant adnexal masses**. European Journal of Gynaecological Oncology, 2016 (prihvata na zaštampu).

E) Zaključak (obrazloženje naučnog doprinosa)

Doktorska disertacija „Indeks malignosti u diferencijalnoj dijagnozi ovarijalnih neoplazmi kod žena u premenopauzi i postmenopauzi“ dr Aleksandra Ristića, predstavlja originalni naučni doprinos u validaciji RMI i ROMA, kao i pojedinačnih parametara ovih prediktivnih testova u diferencijalnoj dijagnozi benignih od malignih tumora jajnika kod pacijentkinja u premenopauzi i postmenopauzi. Statističkom obradom dobijenih rezultata pokazano je da je RMI pouzdan metod u diferencijalnoj dijagnozi benignih od malignih tumora jajnika kod pacijentkinja u premenopauzi i postmenopauzi, ali treba imati u vidu da je RMI samo dijagnostička metoda, kao i da ne može predvideti karcinom jajnika u svim slučajevima. Tako da prilikom dijagnostikovanja uvek treba uzeti u obzir karakteristike stanovništva kao i prisustvo porodične ili medicinske istorije maligniteta, akcijsko ako je vrednost RMI niska. Utvrđeno je da optimalna granica vrednosti RMI od 200 obezbeđuje visoku osjetljivost i specifičnost, za preoperativne trijaže pacijentkinja sa adneksalnim masama, kao i da RMI pokazuje veću senzitivnost i specifičnost kod postmenopauzalnih pacijentkinja u poređenju sa premenopauzalnim pacijentkinjama. RMI u ukupnoj populaciji, kao i kod premenopauzalnih

pacijentkinja pokazuje veću senzitivnost i specifičnost u poređenju sa ROMA i pojedinačnim parametrima, dok kod postmenopausalnih pacijentkinja RMI ima manju senzitivnost i specifičnost u poređenju sa ROMA.

Komisija smatra da je doktorska disertacija Aleksandra Ristića anapisana u skladu sa obrazloženjem navedenim u prijavi teme i da je uravna prema svim principima naučnog istraživanja. Ciljevi su bili precizno definisani, naučni pristup je bio originalan i pažljivo izabran, a metodologija rada je bila savremena. Rezultati su pregledno i sistematično prikazani i diskutovani, a iz njih su izvedeni odgovarajući zaključci.

Imajući uvid u prednavedeno,

kao da je oponutih istraživanja inkorporirano u publikacije u saradnji s drugim autama, Komisija predlaže Naučnom veću Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu da prihvati doktorsku disertaciju dr. Aleksandra Ristića i odobri njenu javnu odbranu radi sticanja akademске titule doktora medicinskih nauka.

U Beogradu, 24.06.2016.

članovi Komisije:

Prof. Dr Milan Šukić

Mentor:

Prof. dr Dejan Filimonović

Prof. Dr Mladenko Vasiljević

Prof. Dr Slobodan Runić